

dragender fra „Njøbenhavns Urtekræmmerforening“ samt „Vildt-, Frugt- og Grønthandlerforeningen“ gaa i samme Retning.

Med Hensyn til Kompensationspørgsmaalet gentager Udvalgets Flertal den i Betænkningen af 1897 afgivne Erklæring. Finansministeren erklærede den Gang, at han kunde gaa med til en Nedgang af 1½ Mill. Kroner uden Kompensation, medens Udvalget erkendte Nødvendigheden af at staffe Statskassen Erstatning for den væsentlige Del af det øvrige Indtægtsstab.

Mindretallet (Clausen) har ikke uden en vis Betænelighed tiltraadt Flertallets Ændringsforslag og forbeholder sig under mulige senere Forhandlinger, naar der bliver Tale om Kompensation for den med Forslaget forbundne Nedgang i Toldindtægterne, da at søge denne tilvejebragt ved en delvis mindre Nedgang end foreslaaet paa forskellige Positioner, hvor den større Nedgang ikke kommer det almindelige Forbrug til gode.

Et Mindretal (Dinesen), der i 1897 tiltraadte flere af de den Gang af Flertallet foreslaaede og af Folketinget vedtagne Toldsatser, som den daværende Finansminister, Lüttichau, havde givet sin Tilslutning, henviser til sin da indtagne Stilling. Dette Mindretal skal derfor for Tiden kun udtale, at det, ligesom i 1897, maa formene, at enkelte Beskyltelsesafgifter i det af Folketinget vedtagne Toldlovsforslag ere for laadt ansatte; dette er saaledes f. Eks. Tilfældet med Satterne under Metalgruppen, hvorom der var opnaaet Enighed mellem alle Toldkommissionens Medlemmer i sin Tid, en Enighed, hvortil Finansminister Lüttichau sluttede sig, men som blev fravegen i Folketinget.

Hvad Finansstolsatserne angaar, finder dette Mindretal Anledning til at bringe i Erindring, at det ej heller i 1897 kunde følge Flertallet ved disse Satters Fastsættelse, idet det maatte formene, at Nedsættelserne ikke burde gaa saa vidt, at Statsindtægterne bragtes til en Nedgang, der kunde medføre Fare for, at de saa nødvendige Bømpeller i de kommunale Byrder i Hartkornssatserne og i Bygningsafgiften af mindre Virksomheder ikke kunne føres igennem.

Et Mindretal (Hammerich) kan ikke give sin Tilslutning til Flertallets Forslag.

Dette vil medføre en Nedgang i Statens Indtægter af mellem 5 og 6 Millioner Kr., uden at der er givet Sikkerhed for, at dette Beløb eller blot en væsentlig Del deraf vil blive dækket ad anden Vej.

I en Tid, hvor der til Fremme af mange Reformers og til Lettelse af Hartkornets og Kommunernes Byrder allerede er og i voksende Grad vil blive stillet ny og store Krav til Statskassen, finder Mindretallet det ganske urigtigt at formindste den samlede Indtægt af de indirekte Skatter og kan saaledes allerede af Hensyn til Statens Finanser ikke slutte sig til Flertalsforslaget.

Selv om der imidlertid inden for de indirekte Skatters Ramme blev givet Kompensationer for Indtægtsnedgangen, vilde Mindretallet ikke kunne give Flertallets Forslag sin Stemme, fordi det gennemgaaende vil medføre en Nedgang i den for Haandværket og Industrien nugældende Beskyltelse, der i Forvejen er mindre, end disse Erhverv behøve for at bevares og udvikles videre, og som allerede i det foreliggende Forslag paa flere Punkter er reduceret mere, end Mindretallet finder ønskeligt.

Ligesom Mindretallet saaledes i den her angivne Retning kunde ønske Ændringer i Forslaget, som det foreligger, kunde det ogsaa mod fornøden Kompensation slutte sig til flere af Flertallets Ændringer, hvor disse betegne Nedsættelse af Tolden paa visse Nødvendighedsartikler, hvis Fremstilling er uden Betydning for vore hjemlige Erhverv. Mindretallet skal dog ikke i saa Henseende præcisere sin Stilling nærmere, efter at Flertallet, som ovenfor udtalt, ikke har fundet Anledning til at optage en Forhandling om For-